

Z Á P A D O Č E S K Á   U N I V E R Z I T A   V   P L Z N I
F a k u l t a   p r á v n í k á
K a t e d r a   ú s t a v n í h o a   e v r o p s k é h o   p r á v a

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta diplomové práce)

Práci předložila studentka: **Karolína POZNÍČKOVÁ**

Název práce: **Právo na užívání menšinových jazyků v evropském právu**

OPONENT:

Mgr. et Mgr. Renáta Vokrojová

1. CÍL PRÁCE:

Prozkoumat právo na užívání menšinových a regionálních jazyků v rámci Evropské Unie, právní úpravu ochrany menšinových či regionálních jazyků na regionální úrovni v dokumentech Rady Evropy, analyzovat jazykový režim Evropské Unie a její aktivity v oblasti programů na podporu jazykové rozmanitosti a srovnat relevantní národní právní úpravu ve vybraných zemích Evropské Unie.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ, STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

V první kapitole předkládá autorka přehled jednotlivých pojmů, které nevysvětluje nahodile, ale v kontextu (např. pojem *menšina*, str. 5, jazyk jako součást identity, str. 8), rozebírá zákaz nucené asimilace (str. 8, 9), uvádí přínos menšinového jazyka v kulturním životě menšinové společnosti, mezinárodní a evropské právní prameny, zdůrazňuje význam užívání jmen, nápisů a topografických označení v menšinovém jazyce, upozorňuje na skutečnost, že jednotlivé státy mají prostor pro přizpůsobení vnitrostátní právní úpravy konkrétním podmínkám. Zabývá se rovněž právem na užívání menšinového jazyka před soudy a v úředním styku, právem na neomezený kontakt a užíváním menšinových jazyků v médiích, ve vzdělávání,

Druhá kapitola je věnována vývoji a úpravě ochrany národnostních menšin a menšinových či regionálních jazyků na regionální úrovni na základě dokumentů přijatých v rámci Rady Evropy a vlivu tzv. *principu nevměšování*, do vnitřních záležitostí státu, který byl uplatňován v rámci mezinárodního práva OSN po II. světové válce. Autorka upozorňuje na rozdíl mezi běžným používáním jazyka a užíváním menšinového jazyka jako úředního a na významnou roli judikatury Evropského soudu pro lidská práva.

Třetí kapitola se zaměřuje na nejvýznamnější kroky Evropské Unie v oblasti integrace menšin a podpory jazykové rozmanitosti a na významná rozhodnutí Soudního dvora Evropské Unie.

Ve čtvrté kapitole autorka analyzuje a porovnává vývoj a současný stav právní ochrany menšinových či regionálních jazyků ve Španělsku, Itálii a v České republice.

Závěr je myšlenkovým vyústěním celé práce. Na str. 75 je zřejmě překlep (*kooficiální status*).

Logická struktura, kultivovaný jazykový projev, myšlenková provázanost textu, vlastní analytický přístup a srovnávání jednotlivých právních a literárních pramenů se prolínají celou prací, takže je nejen čtivá, ale poskytuje podstatné informace, které vytvářejí komplexní představu čtenáře o dané problematice. Cíl práce je splněn.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Logické členění kapitol, přehlednost myšlenková i formální. Grafická úprava, citace i odkazy odpovídají normě.

4. OTÁZKY K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

- a) Jaké povinnosti menšin odpovídají jim zaručeným právům a svobodám?
- b) Proč dle Vašeho názoru přetrvává opatrnost jednotlivých států při přijímání právní úpravy práv menšin a z čeho konkrétně může pramenit?

5. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Výborně.

Datum: 28. 4. 2019

Podpis:

